

[Henry Hansen.]

at vi havde haft noget længere Tid til Behandling af den her i Landstinget. Det beklager Flertallet i sin Indstilling, og det beklager de to Mindretal, det er vi enige om. Men, som sagt, der skal en Ende paa alting, og det er de Motiver, der har gjort, at vi har tilsluttet os Tanken om, at denne Sag maatte afsluttes nu. Ingen af Parterne er interesseret i at have denne Sag gaaende et halvt Aars Tid endnu, maaske uden Udsigt til, at Afgørelsen bliver anderledes end den, der nu snart vil falde. Det er altsaa de eneste Motiver — og vi synes, det er gode og rene Motiver — for at ønske Sagen afsluttet.

Ordføreren (Nielsen-Man): I mit første Indlæg begrundede jeg Udvalgsflertallets Stilling og berørte ogsaa, stærkt periferisk ganske vist, Mindretallets Begrundelse, og jeg skulde ikke have taget Ordet igen, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen havde fremsat et Par Bemærkninger, som kalder mig frem.

Jeg siger ikke noget til, at Mindretallet i Udvalget har ønsket ved Selvsyn at forvise sig om, at den Plads, man har valgt, er den rigtige, det ønskede vi for saa vidt alle sammen, hvis der i øvrigt havde været Tid til at foretage denne Besigtigelse, men jeg er rigtignok noget i Tvivl om, hvorvidt vi vilde være i Stand til, naar vi kom derop, at se paa de forskellige Pladser og udpege den rigtige Plads med større Sagkundskab end de Folk, der har været der.

Men lad det nu være. Det ærede Medlem fremdrog imidlertid nogle Oplysninger, som er ført frem i Udvalget. Det føler jeg mig lidt brøstholden over; jeg er som Udvalgets Ordfører bundet, bl. a. ogsaa af Mindretallet, til ikke at nævne disse Oplysninger, saa jeg synes ikke, det er helt rigtigt, at det ærede Medlem fremdrager disse Oplysninger og gør det paa en saa subjektiv Maade, som Tilfældet er. Thi Sandheden er jo, at de paa-gældende Oplysninger er saa stærkt præget af disse Mænds lokale Tilknnytning til en enkelt By, at de paa mig i hvert Fald virker omvendt. Jeg har meget stor Interesse for Hjørring og synes, at den By har mange Betingelser for at blive den virkelig gode Plads, og jeg siger ikke noget til, at Repræsentanter for Byen søger at fremhæve disse Fortrin. Men det virkede ret stærkt paa mig, da jeg i Udvalget læste den Skrivelse, der søgte at deklassere en anden Plads, og paa en Maade, som jeg slet ikke synes er holdbar. Tallet 6 Mill. Kr., som det ærede Medlem nævnte, er jo saa slet underbygget, at enhver kan sige sig selv, at det slet ikke er holdbart.

Jeg har kun sagt dette for at protestere imod, at man fremdrager Oplysninger, som man har forment Udvalgets Ordfører at benytte sig af.

Korsgaard: Det er rigtigt, naar den højtærede Indenrigsminister siger, at det Problem, der foreligger her, om Ombygning af bestaaende Sindssygehospitaler og Bygning af et nyt, i allerhøjeste Grad er aktuelt, og det er ogsaa derfor, at vi trods vore Betænkeligheder ønsker at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men der var andre Ting i Ministerens Udtalelser, som jeg ikke kan skrive under paa, og som jeg gerne vilde have Lov til at knytte nogle Bemærkninger til.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at den Egn, hvor det nye Hospital skal ligge, er meget karakteristisk. Jeg har desværre ikke haft Lejlighed til at se Pladsen, saa jeg kan ikke med samme Sagkundskab som den højtærede Indenrigsminister udtale mig om dette Spørgsmaal, men jeg ved nogenlunde, hvor Brønderslev ligger, og jeg ved, at uden for Brønderslev ligger den store Vildmose. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at den store Vildmose er meget karakteristisk — men køn, det er den afgjort ikke, og at det kan være et særlig opbyggende Syn for Patienterne at skue ud over den store Vildmose, kan jeg heller ikke tænke mig.

Den højtærede Minister sagde, at Hospitalet bygges for de syge, ikke for Funktionærerne, og det er vel ogsaa rigtigt. Men saa vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Hvorfor har man saa ikke taget saa meget Hensyn til de syge, at man har villet lægge Hospitalet i Nærheden af en By, der har et fuldt udbygget Sygehusvæsen, som Aalborg og Hjørring har, hvad derimod Brønderslev ikke har? At den højtærede Minister ikke vil tage Hensyn til Funktionærerne, kan jeg for saa vidt ikke forstaa, for jeg synes, at de Funktionærer, der Maaned efter Maaned, Aar ud og Aar ind, maaske hele deres Liv, skal færdes inden for et Sindssygehospitals Rammer, jo nok en Gang imellem kan trænge til at træffe andre Folk og til at komme i andre Omgivelser. Nu ved jeg meget vel, at der er noget, der hedder Brønderslev Marked, og jeg ved, at det er en stor Attraktion for Omgængen, men at det alene skulde kunne være Adspredelse nok for Funktionærerne, tror jeg ikke. Jeg vilde tro, at Funktionærerne en Gang imellem vil søge til større Pladser end netop Brønderslev, at de vil søge til Hjørring og Aalborg, og derfor vil jeg for Funktionærenes Adspredelses Skyld finde, at det havde været at tage en Smule Hensyn til